

[Bjerre.]

disse brandbomber. Det foregik på en udmærket måde, idet man kørte rundt med lastbiler, på hvilke bomberne blev lagt, og så kørte man ind til politigården, hvorfra de blev viderebefordret. Tre dage efter fandt en overbetjent, der havde indsamlet 300—400 af disse brandbomber, i et hegn fire af samme slags. Intetanende om, hvilken forbryder han var, samlede han dem op og bragte dem til politigården. Efter at vi havde indberettet fundet af disse fire til Århus, fik vi at vide, at vi havde overtrådt reglementet. Vi skulle have sat vagt ved disse fire bomber, indtil der var kommet en sprængningssagkyndig tilstede. Jeg protesterede på det kraftigste, og man spurgte mig til slut, hvilken hjemmel jeg havde. Jeg svarede, at jeg kun havde fornuftens hjemmel, og siden har jeg ikke hørt mere til det. Jeg kunne tænke mig, at man nu forsøgte at indføre noget mere af fornuftens hjemmel i den ledelse, der kommer. Ellers kan man ikke få folk til at føle det fornødne ansvar, som de skal have.

Med hensyn til lokaledelelsen er jeg knapt så begejstret som den foregående ærede ordfører, og det hænger måske sammen med, at den ene er borgmester, eller måske har været det, og den anden politimester. Det er disse to instanser, der tørner sammen. Man påstår, man har skabt rene linier. Ja, hvis det drejer sig om at betale, har man skabt rene linier, ellers synes jeg man har skabt alt andet. Jeg synes, det er ganske alvorligt forkasteligt, at man ikke har givet ledelsen enten til politimesteren — hvad jeg mener ville have været rigtigt — eller, hvis man ikke kunne gøre det, til borgmesteren; for jeg tror, at i en situation, hvor der skal handles hurtigt, må een mand have kommandoen. Jeg er ganske alvorligt bange for, at man vil komme til at fortryde, at man ikke har lyttet efter de røster, der dog kommer fra en kreds af personer, som har en vis kompetence til at udtale sig herom.

Et andet spørgsmål er fremskaffelse af det fornødne kvindelige hjælpepersonale. Herom har der også været nogen strid. Jeg skal ikke blande mig i, hvorledes den er opstået, og hvad der kan være grunden dertil. Men det er, synes jeg, uomgængelig nødvendigt, at ministeren gør endnu et forsøg på at skabe mulighed for, at man kan bruge alle de kvinder rundt omkring, der gerne vil være med, uden småligt hensyn til, om de har båret sig mere eller mindre fornuftigt ad. Man må endnu engang se at få en ordening med dem, så at vi kan bruge dem dér hvor de er, og så at vi ikke på visse

steder eventuelt af formelle grunde skal være forhindret i at skaffe det fornødne antal.

Jeg kunne godt lide at vide lidt nærmere om, hvorledes ministeren har tænkt sig at sammensætte civilforsvarsrådet efter § 5. Der står i § 5, at de nærmere regler for rådets virksomhed fastsættes af ministeren, men hvor mange skal der være, og hvorledes har man tænkt sig at sammensætte det? Jeg synes, man har en vis tilbøjelighed til mange gange at gøre den slags råd alt for store og uhåndterlige.

Det var i det store og hele de få bemærkninger, jeg havde at gøre. Da det haster med denne lov, kan der formentlig ikke her i tinget anvendes alt for megen tid på gennemgangen. Forslaget er jo meget grundigt behandlet i folketinget, men jeg synes alligevel, der var anledning til, at vi om visse af disse enkelte små ting fik et samråd med ministeren. Derfor vil jeg foreslå, at forslaget bliver henvist til et udvalg, der jo må arbejde meget hurtigt, for at loven kan blive vedtaget i rette tid. Fra mit partis side skal der ikke være noget i vejen med hensyn til velvillighed overfor lovforslagets endelige vedtagelse.

Malchau: Dette lovforslag er af meget stor betydning, og de forhold, det omhandler, er eller kan blive af interesse for hele befolkningen uden undtagelse. Som det fremgår af lovforslagets § 1, er det civilforsvarets opgave at træffe foranstaltninger til at forebygge og afbøde følger af krigshandlinger bortset fra sådanne foranstaltninger, der henhører under de militære værn. Den totalitære krig — og det vil en eventuel ny krig blive i allerhøjeste grad — er noget, der vedrører alle, og derfor må der også allerede i fredstid nødvendigvis træffes et i alle enkeltheder gennemført beredskab, der straks i en given situation kan træde i funktion til beskyttelse af civilbefolkningen.

At foranstaltninger som de foreslåede er absolut påkrævede, kan ingen vel være i tvivl om. Vi har lov til at håbe, at der aldrig vil blive brug for dem i virkeligheden, men vi kan ikke være for godt forberedt på alle muligheder. En nedskrivning og derigennem en forringelse af de påtænkte foranstaltninger, som de af det radikale venstre i det andet høje ting stillede ændringsforslag betyder, vil mit parti under ingen omstændigheder gå med til, og det mener jeg ikke, at nogen ansvarlig person kan i det hele taget.

Ved behandlingen i det andet høje ting er der fra konservativ side givet udtryk for